

Erdélyi szakmai útról beszámoló (2017. június 21-25.)

Kora reggeli órákban történő indulás ellenére jó hangulatban léptük át az országhatárt, és kezdtük meg Erdélyi körutunkat. Utunkon végig kísért az Erdélyi Kőszövetség alelnöke Barta Levente, valamint a Hangya egyesület elnöke, Keizer Robert úr, Kolozsvári Tanácsnok. Erdélyi első megállónk Ruskicai bánya volt.

Bánya főnökségtől kalandos körülmények között „utaztunk” fel a bányába. Egy Volvo billencs platóján jutottunk fel a szikrázó márványtömbök közé, ahol a bányamérnök és geológus kolleganője ismertette a márvány keletkezését, a bánya feltárását és történetét, valamint a jelenleg is folyó kitermelést.

Ezután Marmosim céghez mentünk, ahol a ruskicai márvány feldolgozásának folyamatát kísérhettük figyelemmel. Megcsodálva az éppen készülő oszlopfők munkáit, valamint a bemutató termet.

Második nap programja Nyerges tető – kopjakő avató volt.

Az ötlet az Erdélyi Kőszövetség tagjától Vaszilov Jánostól származik, aki felvetette, hogy itt-tartózkodásunk alatt a magyar és erdélyi kőfaragók összefogásának jelképeként is egy kopjakövet lehetne felállítani. Az elképzelést tett követte. Dekor-Stein Kőbánya felajánlásából, tardosi vörös oszlop anyagból Erdős Zoltán kőfaragó kollegánk faragta meg a kopjafák jellemző motívumait, majd a kész munka kiszállítása után az erdélyi kőfaragók állították fel azt, igen előkelő helyen, Áder János Államelnök által állított kopjafa szomszédságában.

Az ünnepségen megnyitó beszédet tartott Vaszilov János, valamint a Bélafalvi Tuzson János Hagyományörző Egyesület nevében, Boldizsár Béla. Erdős Zoltán kollegánk ismertette röviden Nyerges tető történetét, jelentőségét, majd Csanádi Gabriella alelnök felolvasta Kányádi Sándor: Nyerges tető versét. Ezt követte a katolikus áldás, majd a megemlékezés és tisztelet koszorúinak elhelyezése. Zárás képen Ipartestületünk ezen esemény megszervezésében és a kapcsolataink ápolásában kifejtett munkájáért

Vaszilov János kőfaragót, Ipartestületünk tiszteletbeli tagjának választotta, melyet egy „kőirattal” dokumentáltunk. Ugyancsak kitüntetésben részesítettük Erdős Zoltán kőfaragót, az Ipartestület által alapított és legnagyobb kitüntetésnek számító „kődiplomát” vehetett át, nemcsak a kopjakő elkészítéséért, hanem az Ipartestületért végzett munkája elismeréséért is.

Az ünnepséget egy jó, vidám hangulatú Pick-Nick zárta a hegygerincen.

A kopjakő avatóról beszámolt az Erdélyi Krónika című, magyar nyelvű napilap is.

Harmadik nap a Gyergyóújfalu-ba lévő kockakő bányát csodáltuk meg, de csak a magasból, a bányalátogatás balesetveszélyessége miatt. Ezt követően pedig az Elmacon Kft. feldolgozó üzemben ismerkedtünk meg kockakő gyártás fortélyaival, vendéglátónk Elekes Csaba jóvoltából. Az üzemlátogatás után lehetőségünk volt egy kis pihenőre, egy kitűnő ebéd elfogyasztására – melyet Erdős Zoltán kollegánk szervezett meg részünkre – kürtös kalács megkóstolására, természetesen a jó, hűsítő italokról sem feledkeztek meg házigazdáink.

Negyedik napon Magura Ilvei-ben lévő andezit bányát valamint a feldolgozó üzemet tekintettük meg.

Ami az andezit sokrétű felhasználása mellett a kinyerhető táblanagyságok, méretek nyugtázták le a kollegákat. A feldolgozó üzemben belső építészeti kőlapokat, térburkolatokat, kockaköveket állítanak elő, különböző felület megoldozással.

Mivel ezen a napon Keizer Róbert kolozsmegyei tanácsos úrnak, már fontos elfoglaltsága miatt Kolozsvárra kellett visszatérnie, a vendéglátás közbeni időt ragadtuk meg, hogy **Keizer Róbert úrnak egy kő-emléklapot adjunk át, megköszönve az utazás megszervezésében, annak lebonyolításában nyújtott munkáját.** Itt jelen volt az Erdélyi Krónika munkatársa, valamint a Kolozsvári napilap újságírója is, akik riportot készítettek a magyar kőfaragókkal.

Ötödik egyben utolsó napon – mely már a hazautazás napja is volt – rövid látogatást tettünk Magyarvistan, Barta Levente műhelyébe. Sajnos az idő rövideje miatt már a bányába nem tudtunk elmenni, de a műhelyében látottak alapján, gyönyörű faragványok, oszlopok, de lapmunkák is felvetették a további szoros együttműködés lehetőségét és szükségességét.

Köszönetünk jeléül Barta Levente kőfaragót is ipartestületünk tiszteletbeli tagjává fogadtuk, melyet „kőirat”-tal” dokumentáltunk. Ugyancsak köszönetünket fejeztük ki egy kő-emléklappal az Erdélyi Kőszövetséggel fenntartott és reményeink szerint a jövőben is gyümölcsöző kapcsolatokért a szövetség elnökének Deji Sorin úrnak.

Természetesen, azt a kevés időt, ami még a tartalmas szakmai látogatások után maradt, Erdély nevezetességeinek megtekintésére fordítottuk, így voltunk Déván, a Dévai várban, Csíksomlyón a Kegyetemplomban, Gyilkos-tónál és Erdély csodájának választott Békás szorosban, Besztercén, Kolozsváron, a Házsongárdi temetőben.